YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

5 päivänä heinäkuuta 2005 *

Asiassa T-117/05 R,

Andreas Rodenbröker, kotipaikka Hövelhof (Saksa), ja 81 muuta hakijaa, joiden nimet ovat tämän määräyksen liitteessä, edustajanaan asianajaja H. Glatzel,

hakijoina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. van Beek ja B. Schima, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa hakijat vaativat neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisesta luettelosta Atlantin luonnonmaantieteellisellä vyöhykkeellä olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista 7 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn komission päätöksen 2004/813/EY (EUVL L 387, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja välitoimihakemuksen perustana olevat tosiseikat

1 Neuvosto on antanut 21.5.1992 direktiivin 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, s. 7; jäljempänä direktiivi).

2 Direktiivin tavoitteena on sen 2 artiklan 1 kohdan mukaan edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä suojelemalla luontotyyppejä ja luonnonvaraista eläimistöä ja kasvistoa jäsenvaltioiden sillä Euroopassa olevalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan.

3 Direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä pyritään varmistamaan yhteisön tärkeänä pitämien luontotyyppien ja luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suotuisan suojelun tason säilyttäminen tai sen ennalleen saattaminen.

4 Direktiivin johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan yhteisön tärkeinä pitämien luontotyyppien ja lajien suotuisan suojelun tason saattamiseksi ennalleen tai sen säilyttämiseksi on tarpeen osoittaa erityisten suojelutoimien alueita (jäljempänä SAC-alue) yhtenäisen eurooppalaisen ekologisen verkoston aikaansaamiseksi määritellyn aikataulun mukaisesti.

5 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämä verkosto, jolle on annettu nimi "Natura 2000", pitää sisällään luonnon suojelutoimialueet kuten myös luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) mukaiset erityiset suojelualueet (jäljempänä SPA-alue).

6 Direktiivin 1 artiklan l alakohdan mukaan SAC-alueella tarkoitetaan "jäsenvaltioiden lainsäädännöllisellä, hallinnollisella ja/tai sopimusoikeudellisella toimenpiteellä osoittamaa yhteisön tärkeänä pitämää aluetta, jolla sovelletaan niiden luontotyyppien ja/tai niiden lajien kantojen, joille alue on osoitettu, suotuisan suojelun tason säilyttämistä tai ennalleen saattamista koskevia tarvittavia suojelutoimenpiteitä".

7 Direktiivin 4 artiklassa säädetään kolmivaiheisesta menettelystä, jolla SAC-alueet määritellään. Tämän säännöksen 1 kohdan mukaisesti jokaisen jäsenvaltion on laadittava alueista luettelo, josta ilmenee, mitä direktiivin liitteen I luontotyyppejä ja liitteen II luontaisia lajeja sen kansallisella alueella olevilla alueilla on. Tämä luettelo on toimitettava komissiolle kolmen vuoden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta yhdessä kutakin aluetta koskevien tietojen kanssa.

8 Direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan komissio laatii näiden luetteloiden pohjalta, direktiivin liitteessä III vahvistettujen perusteiden mukaan ja yhteisymmärryksessä kunkin jäsenvaltion kanssa, luonnoksen yhteisön tärkeinä pitämien alueiden luetteloksi. Komissio hyväksyy direktiivin 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen luettelon valituista yhteisön tärkeänä pitämistä alueista. Direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti tämä luettelo laaditaan kuuden vuoden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta.

9 Direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa säädetään, että kun yhteisön tärkeänä pitämä alue on hyväksytty saman säännöksen 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, kyseisen jäsenvaltion on muodostettava tämä alue SAC-alueeksi mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kuuden vuoden kuluessa määrittäen toteamisjärjestyksen sen perusteella, miten merkittäviä alueet ovat liitteessä I olevan luontotyypin tai liitteessä II olevan lajin suotuisan suojelun tason säilyttämisen tai ennalleen saattamisen ja Natura 2000:n yhtenäisyyden kannalta sekä alueita uhkaavan huononemisen tai häviämisen perusteella.

10 Direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa täsmennetään, että kun alue on merkitty komission laatimaan luetteloon yhteisön tärkeänä pitämistä alueista, sitä koskevat 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan säännökset.

11 Direktiivin 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava [SAC-alueilla] tarvittavat suojelutoimenpiteet ja laadittava tarvittaessa tarkoituksenmukaisia käyttösuunnitelmia, jotka koskevat erityisesti näitä alueita tai jotka sisältyvät muihin kehityssuunnitelmiin, sekä tarpeellisia lainsäädännöllisiä, hallinnollisia tai sopimusoikeudellisia toimenpiteitä, jotka vastaavat liitteen I luontotyyppien ja liitteessä II esitettyjen lajien ekologisia vaatimuksia alueilla.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava [SAC-alueilla] tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin.

3. Kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnista tehtyjen johtopäätösten perusteella ja jollei 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset antavat hyväksyntänsä tälle suunnitelmalle tai hankkeelle vasta varmistuttuaan siitä, että suunnitelma tai hanke ei vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen, ja kuultuaan tarvittaessa kansalaisia.

4. Jos suunnitelma tai hanke on alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnin kielteisestä tuloksesta huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa kuitenkin toteutettava erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien sosiaaliset tai taloudelliset syyt, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Natura 2000:n yleinen kokonaisuus säilyy yhtenäisenä. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toteutetut korvaavat toimenpiteet.

Jos kyseisellä alueella on ensisijaisesti suojeltava luontotyyppi ja/tai laji, ainoat kysymykseen tulevat näkökohdat ovat sellaisia, jotka liittyvät ihmisen terveyteen tai yleiseen turvallisuuteen tai ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin vaikutuksiin ympäristöön taikka, komission lausunnon mukaan, muihin erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottaviin syihin."

12 Direktiivin 7 artiklassa säädetään, että direktiivin "voimaantulopäivästä alkaen" sen 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdasta aiheutuvat velvoitteet korvaavat direktiivin 79/409/ETY 4 artiklan 4 kohdan ensimmäisestä lauseesta aiheutuvat velvoitteet.

13 Alue DE4118401 Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald on direktiivin 79/409 mukainen suojeltu alue.

14 Direktiivin mukaisesta luettelosta Atlantin luonnonmaantieteellisellä vyöhykkeellä olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista 7 päivänä joulukuuta 2004 tehty komission päätös 2004/813/EY (EUVL L 387, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös) on tehty direktiivin 4 artiklan 2 kohdan 3 alakohdan perusteella. Tämä luettelo sisältää seuraavat alueet:

— DE4117301 Sennebäche

— DE4117302 Holter Wald

— DE4118301 Senne mit Stapelager Senne.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

15 Andreas Rodenbröker ja 81 muuta kantajaa, joiden nimet ovat käsillä olevan määräyksen liitteessä, ovat nostaneet EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen, joka on saapunut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 9.3.2005 ja jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista.

16 Kantajat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.3.2005 toimittamallaan erillisellä hakemuksella hakeneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan sekä EY 242 ja EY 243 artiklan mukaisesti nyt käsillä olevaa välitoimea.

17 Hakijat on hakemuksessa jaettu kuuteen luokkaan:

— Andreas Rodenbröker, Bernhard Bröckling, Johannes Bröckling, Hedwig Bröckling, Josef Flüter, Karl-Heinz Fritze, Heinz Göke, Alwine Griffiths, Dieter Johannesmeier, Reinhard Jostwerner, Meinolf Kirchhoff, Ursula Klausfehring, Gerhard Korsmeier, Raimund Korsmeier, Mike Leuschner, Jürgen Linse, Martin Steffens, Hartwig Pollmeier, Anton Rampsel, Irene Rampsel, Franz-Josef Regenhard, Johannes Relard, Karl-Heinz Relard, Hubert Rodehutscord ja Heinz Schlotmann (jäljempänä Haustenbachin asukkaat)

— Norbert Altemeyer, Beate Beckamnn, Gerhard Benteler, Rainer Benteler, Carl-Stefan Biermeier, Josef Biermeier, Manfred Block, Ludwig Brinkmann, Karl-Heinz Deppe, Friedhelm Dirks, Siegfried Engelns, Wilhelm Ennekens, Johannes Evers, Elke Furlkröger, Reinhard Furlmeier, Andreas Gutsche, Franz Hachmann, Heinz Meermeier, Barbara Meermeier, Heike Meuser, Ferdinand Brock, Maria Brock, Monika Plasshenrich, Heinrich Plasshenrich, Manfred Jürgenliemke, Ludwig Teichmann, Ute Teichmann, Senne Großwild Safari-Land GmbH, Renate Henning, Udo Henning, Karl-Heinz Kleinemeier, Hubert Sander ja Elisabeth Kipshagen (jäljempänä Furlbachin asukkaat)

— Meinolf Benteler, Richard Berens, Hans-Josef Joachim, Inge Jostameling, Rudolf Jürgenliemke, Edmund Jürgenliemke, Kunigunde Jürgenliemke, Franz-Josef Kipshagen, Heidrun Kreyer, Werner Lienen, Ulrich Wend, Monika Winter, Christiane Füchtemeier ja Frank Röllke (jäljempänä Wehr-Wapelbachin asukkaat)

— Gabriele Berenbrinker, Josef Delker, Josef Dresselhaus, Norbert Hunke, Heribert Rodenbecken-schnieder ja Josef Ewers (jäljempänä Rodenbachin, Roden- ja Wapelbachin ja Nördliche Moosheiden asukkaat)

— Gemeinde Hövelhof (jäljempänä kunta)

— Bussemas & Pollmeier GmbH & Co. KG, Reinhard Goldkuhle ja Meinolf Maasjost (jäljempänä Holter Waldin asukkaat).

18 Käsillä olevassa välitoimihakemuksessa hakijat vaativat, että komissio määrätään

— ensiksi lykkäämään alueiden DE4117301 Sennebäche, DE4118301 Senne mit Stapelager Senne, DE4118401 Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald ja DE4117302 Holter Wald (jäljempänä riidanalaiset alueet) luokituksen osalta riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siihen asti, kunnes pääasiassa on annettu ratkaisu

— toiseksi ilmoittamaan Saksan liittotasavallalle riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäyksestä riidanalaisten alueiden osalta

— kolmanneksi korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 13.4.2005 toimittamissaan kirjallisissa huomautuksissa komissio vaatii, että hakemus hylätään perusteettomana ja että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

20 Hakijat ovat 21.4.2005 toimittaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen omasta aloitteestaan huomautuksia komission huomautuksista.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin 21.4.2005 tekemän päätöksen nojalla hakijoiden ylimääräiset huomautukset on lisätty asiakirja-aineistoon ja komissiota on pyydetty esittämään näistä uudet huomautukset 29.4.2005 mennessä.

22 Komissio on 27.4.2005 ilmoittanut presidentille, että sillä ei ole huomautettavaa hakijoiden esittämistä ylimääräisistä huomautuksista.

Oikeudellinen arviointi

23 Yhtäältä EY 242 ja EY 243 artiklan määräysten ja toisaalta EY 225 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät, määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimia koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja

oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa siten, ettei välitoimia voida myöntää, jos jokin niistä puuttuu (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta).

25 Ottaen huomioon asiakirja-aineiston välitoimista päättävä tuomari katsoo, että hänellä on kaikki tarpeelliset tiedot, jotta hän voi ratkaista käsillä olevan välitoimihakemuksen ilman, että ennen asian ratkaisemista olisi tarpeen kuulla asianosaisten suulliset lausumat.

Asianosaisten lausumat

Tutkittavaksi ottaminen

26 Hakijat esittävät yhtäältä, että heidän täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemuksensa täyttää kaikki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa luetellut edellytykset, ja toisaalta, että pääasian kanne on perusteltu. Tämän jälkimmäisen kohdan osalta hakijat toteavat, että riidanalainen päätös kohdistuu suoraan ja erikseen heidän omistajan oikeuksiinsa ja ettei päätöstä voida katsoa valmistelevaksi toimenpiteeksi. Heidän mukaansa riidanalaisen päätöksen julkaiseminen osoittaa päinvastoin, että komissio pyrkii tekemään tästä päätöksestä oikeudellisesti sitovan.

27 Sen osalta, että päätös koskee hakijoita suoraan, he esittävät, että kyseessä olevien yhteisön säännösten soveltaminen ei jätä yhtään harkintavaltaa. Niiden oikeudellinen vaikutus perustuu automaattisesti ja yksinomaan yhteisön oikeuteen. Hakijoiden mukaan tämä automaattiluonteisuus johtuu selvästi direktiivistä itsestään ja tämän lisäksi myös niistä direktiivin täytäntöönpanoa varten annetuista kansallisista säännöksistä, joissa ei ole perustavanlaatuisia eroja suhteessa yhteisön säännöksiin.

28 Itse asiassa direktiivin 4 artiklan 5 kohdan oikeudelliset vaikutukset ja erityisesti direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa säädetty kielto heikentää luontotyyppejä ja lajien elinympäristöjä sekä direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa asetettu velvollisuus arvioida asianmukaisesti kaikkien alueeseen kohdistuvien suunnitelmien tai hankkeiden vaikutukset soveltuvat jo nyt suoraan hakijoiden maihin. Heidän olisi tämän jälkimmäisen säännöksen mukaan suoritettava niiden suunnitelmien tai hankkeiden, jotka kohdistuvat näihin maihin, vaikutusten asianmukainen arviointi, jotta vältettäisiin merkittävät haitalliset vaikutukset. Jos tällaisten vaikutusten välttäminen ei ole mahdollista, heidän olisi direktiivin 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutettava kaikki tarvittavat korvaavat toimenpiteet.

29 Lisäksi hakijat ovat sitä mieltä, että direktiivin 6 artiklan mukaan heikentäviä toimia koskevaa kieltoa ja vaikutusten asianmukaista arviointia koskevaa velvollisuutta ei sovelleta pelkästään SAC-alueilla ja SPA-alueilla olevaan kiinteään omaisuuteen, vaan tarkoituksena on myös näiden alueiden ympärillä olevien alueiden suojelu. Näin ollen direktiivin soveltamisalaan kuuluu heidän koko kiinteä omaisuutensa.

30 Tältä osin hakijat mainitsevat esimerkkinä Jürgenliemken, joka on yksi Furlbachin asukkaista, tapauksen. Kyseinen hakija oli saanut toimivaltaisen kansallisen viranomaisen tekemän päätöksen rakennuslupahakemuksesta, joka koski asuinrakennuksen rakentamista hänen maa-alueelleen, joka sijaitsee noin 85 metrin päässä yhdestä riidanalaisesta alueesta etelään. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätöksen mukaan kaikki toimet, jotka mahdollisesti johtavat suojellun alueen tuhoutumiseen, vahingoittumiseen, muutokseen, pysyvään häiriöön tai heikentymiseen, ovat kiellettyjä.

31 Lopuksi hakijat huomauttavat, että direktiivin 6 artiklassa ei tehdä kyseisen säännöksen soveltamisen osalta mitään eroa esineoikeuden, kuten omistusoikeuden, ja sopimukseen — kuten vuokrasopimukseen — perustuvan oikeuden, välillä. Hakijat korostavat, että riidanalainen päätös koskee samalla tavalla vuokralaisia kuin omistajia.

32 Sen osalta, että päätös koskee hakijoita erikseen, nämä vakuuttavat täyttävänsä tämän edellytyksen, kun otetaan huomioon se, että riidanalaiset alueet erottuvat muista riidanalaisen päätöksen sisältämistä alueista sillä perusteella, että ne ovat ainoita alueita, jotka eivät täytä direktiivin arviointiperusteita. Hakijoiden mukaan omistajat eivät ole ainoita, joita päätös koskee erikseen, vaan se koskee erikseen myös vuokralaisia, kuntaa ja Holter Waldin asukkaita.

33 Vastineessa komissio esittää, että käsillä oleva hakemus on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, koska yhtäältä se ei täytä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa vaadittuja edellytyksiä, ja toisaalta, koska riidanalaiseen päätökseen kohdistuva kumoamiskanne, johon käsillä oleva hakemus perustuu, on itsessään selvästi perusteeton. Kuntaa lukuun ottamatta riidanalainen päätös ei näet koske yhtäkään hakijaa suoraan.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklassa vaadittujen edellytysten osalta komissio esittää, että hakijat eivät osoita yhteyttä päätöksen riidanalaisen osan ja sen, että kyseinen osa koskisi heitä, välillä. Komissio arvelee, että koska tätä yhteyttä ei ole mainittu välitoimihakemuksessa, kyseisen hakemuksen perusteella ei voida päätellä, että hakijoilla on oikeussuojan tarve. Komissio toteaa, että tämä puute rikkoo työjärjestyksen 104 artiklan edellytyksiä.

35 Komissio esittää, että hakijoiden kanne, jossa he vetoavat päätöksen oikeudellisiin vaikutuksiin alueen DE4118401 osalta, on ensi näkemältä jätettävä tutkimatta, koska tätä aluetta ei ole mainittu riidanalaisen päätöksen liitteessä.

36 Lisäksi komissio tuo esiin, että kanteen perusteella on mahdotonta yksilöidä ne Haustenbachin asukkaat, joita päätös koskee suoraan siksi, että heidän omaisuutensa sijaitsee alueella DE4118301, jota riidanalainen päätös koskee, ja ne, joita päätös

koskee suoraan siksi, että heidän omaisuutensa sijaitsee alueella DE4118401, jota riidanalainen päätös ei koske. Komissio toteaa, että näissä olosuhteissa ei ole mahdollista ensi näkemältä saada selville, keitä ovat ne Haustenbachin asukkaat, joilla on asiavaltuus pääasiassa.

37 Direktiivin 7 artiklan mukaan sen 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdasta aiheutuvia velvoitteita sovelletaan kyseisen direktiivin täytäntöönpanopäivästä alkaen tai jäsenvaltion direktiivin 79/409/ETY mukaisesti tekemän suojeluluokittelun tai tunnustamisen päivämäärästä alkaen, jos viimeksi mainittu päivämäärä on myöhempi. Komission mukaan riidanalaisella päätöksellä ei ole hakijoihin kohdistuvaa oikeudellista vaikutusta. Tästä on seurauksena se, että hakijoiden tulkinta, jonka mukaan direktiivin soveltamispäivä alueella DE4118401 on yhteisön luettelon hyväksymispäivä, on virheellinen.

38 Hakijoiden asiavaltuuden osalta komissio on ensiksi sitä mieltä, että kuntaa lukuun ottamatta päätös ei selvästikään koske heitä suoraan.

39 Komissio korostaa, että on erotettava toisistaan kysymys siitä, voidaanko kyseessä olevia säännöksiä soveltaa suoraan, ja kysymys siitä, koskevatko ne yksityisiä suoraan. Tässä tapauksessa direktiivin säännökset yhdessä riidanalaisen päätöksen kanssa ovat luonteeltaan sellaisia, että ne velvoittavat suoraan kansalliset viranomaiset ryhtymään toimenpiteisiin.

40 Komissio lisää, että tämän osalta ratkaiseva arviointiperuste on se, onko kansallisilla viranomaisilla harkintavaltaa vai ei, koska toimi voi koskea yksityistä suoraan vain silloin, kun tällaista harkintavaltaa ei ole.

41 Tämän osalta komissio esittää, että direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa asetetaan velvollisuus estää alueita heikentävät ja niille häiriöitä aiheuttavat toimet. Saman direktiivin 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa määrätään lupamenettelystä sellaisille suunnitelmille ja hankkeille, joilla on mahdollisesti vaikutuksia alueeseen. Kummassakin tapauksessa on kyse jäsenvaltioihin eikä yksityisiin kohdistuvista velvoitteista.

42 Ensiksi direktiivin 6 artiklan 2 kohdan osalta jäsenvaltioiden odotetaan toteuttavan SAC-alueilla tarpeellisia toimenpiteitä luontotyyppien ja lajien elinympäristöjen heikentymisen sekä niitä lajeja koskevien häiriöiden estämiseksi, joita varten alueet on osoitettu, siinä määrin kuin nämä häiriöt saattaisivat vaikuttaa merkittävästi kyseisen direktiivin tavoitteisiin.

43 Komission mukaan tämä säännös jättää ainakin jäsenvaltioille harkintavaltaa kahdessa kohdassa, jotka koskevat ensiksi kysymystä siitä, milloin häiriöllä voi olla merkittäviä vaikutuksia, ja toiseksi kysymystä tarpeellisista toimenpiteistä heikentymisen ja häiriöiden estämiseksi. Komissio huomauttaa, että niin kauan kuin jäsenvaltio ei ole käyttänyt harkintavaltaansa, on mahdotonta saada selville, onko toimi mahdollisesti vaikuttanut hakijoiden oikeudelliseen asemaan ja millä tavoin.

44 Toiseksi sen edellytyksen osalta, jonka mukaan toimen on koskettava yksityistä erikseen, komissio muistuttaa, että hakijoilla on velvollisuus osoittaa, että direktiivi koskee jokaista heitä heidän tilanteestaan riippuen erikseen.

45 Komission mukaan tällainen näyttö kuitenkin puuttuu.

46 Tähän liittyen komissio kiistää väitteen, jonka mukaan direktiivi koskee samalla tavoin vuokralaisia kuin omistajia. Komissio tuo esiin, että hakijoiden esittämät huomiot ovat lakonisia ja ne eivät sitä paitsi sisällä yhtään perusteluja sen osalta, miten toimi koskee niitä hakijoita, joilla on vuokrasopimukseen perustuva oikeus. Tästä johtuen komissio päättelee, että on mahdotonta ensi näkemältä saada selville, keitä ovat ne hakijat, joita toimi koskee erikseen.

Kiireellisyys

47 Hakijat ovat sitä mieltä, että jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä, heille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

48 Ensiksi riidanalaisella päätöksellä loukataan hakijoiden omistusoikeuksia, koska nämä eivät voi enää hyödyntää maitaan vapaasti. Hakijat katsovat, että kun otetaan huomioon tämänhetkinen taloudellinen tilanne, kaikki toimet, jotka kohdistuvat heidän käyttöoikeusvapauksiinsa joko suoraan direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa säädetyn heikentämiskiellon vuoksi tai toimintarajoitusten vuoksi, saattavat johtaa siihen, että maatilat, metsätilat tai kalankasvatustilat tai jopa pienteollisuus ei enää kannata, ja näin ollen tällaiset toiminnat täytyy lopettaa, missä on se riski, että nämä toiminnat katoavat ja menetetään työpaikkoja.

49 Toiseksi riidanalaisella päätöksellä loukataan niitä kunnalla kaavoitusasioissa olevia toimivaltuuksia, jotka on suojeltu Saksan valtiosääntöoikeudessa.

50 Kolmanneksi hakijat esittävät, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen on myöhemmin käytävien oikeudenkäyntien kannalta välttämätöntä, jotta heillä on mahdollisuus hankkia todisteita siitä, että suojeltuja eläin- ja kasvilajeja ei tällä hetkellä ole riidan kohteena olevilla alueilla.

51 Komissio katsoo puolestaan, että hakijoiden kaksi ensimmäistä väitettä on muotoiltu yleisin, hypoteettisin ja epämääräisin ilmauksin ja niitä ei tue mikään näyttö.

52 Hakijoiden kolmannen ja viimeisen väitteen osalta komissio on sitä mieltä, että hakijoilla on mahdollisuus esittää kyseeseen tuleva näyttö pääasian käsittelyssä ja että heidän perustelunsa eivät siksi täytä tarvittavia kiireellisyyden edellytyksiä.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi

Alustavat huomiot tutkittavaksi ottamisesta

53 Ensiksi on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan edellytyksillä vaaditaan, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin hakemus perustuu, ilmenevät johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse välitoimihakemuksesta (asia T-306/01 R, Aden ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 7.5.2002, Kok. 2002, s. II-2387, 52 kohta ja asia T-303/04 R, European Dynamics v. komissio, määräys 10.11.2004, Kok. 2004, s. II-3889, 63 ja 64 kohta).

54 Nyt esillä olevassa tapauksessa on todettava, kuten komissio on oikein korostanut, että hakemuksessa on vähän seikkoja, joiden perusteella välitoimista päättävä tuomari voi tutkia, onko haettujen toimien myöntäminen ensi näkemältä perusteltua. Huolimatta siitä, että hakemus ei ole selkeä ja sen esitystapa on epäselvä, se sisältää kuitenkin joukon perusteita ja väitteitä, joiden tarkoituksena on osoittaa, että ne edellytykset, jotka koskevat fumus boni jurisin olemassaoloa ja kiireellisyyttä, täyttyvät, ja jotka ovat mahdollistaneet sen, että komissio on voinut esittää huomautuksensa, ja jotka mahdollistavat sen, että välitoimista päättävä tuomari voi antaa ratkaisunsa. Näissä olosuhteissa ei voida päätellä, että hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan määräyksiä ei ole noudatettu.

Pääasian tutkittavaksi ottaminen

55 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pääasiaa koskevan kanteen tutkittavaksi ottamista ei lähtökohtaisesti tutkita välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa pääasian ratkaisuun. Jos kuitenkin, kuten esillä olevassa tapauksessa, vedotaan siihen, että pääasiassa nostettu kanne, johon välitoimihakemus perustuu, on ilmeisesti jätettävä tutkimatta, saattaa osoittautua tarpeelliseksi tutkia, onko olemassa tiettyjä seikkoja, joista voidaan ensi näkemältä päätellä, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi (asia T-1/00 R, Hölzl ym. v. komissio, määräys 15.2.2000, Kok. 2000, s. II-251, 21 kohta ja asia T-155/02 R, VVG International ym. v. komissio, määräys 8.8.2002, Kok. 2002, s. II-3239, 18 kohta).

56 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan "luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi — — nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen". Vaikka EY 230 artiklan neljäs kohta ei koske nimenomaisesti yksityisen direktiiviä vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että pelkästään tämän seikan perusteella tällaisia kanteita ei voida jättää tutkimatta (asia T-135/96, UEAPME v.

neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2335, 63 kohta ja asia T-223/01, Japan Tobacco ja JT International v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.9.2002, Kok. 2002, s. II-3259, 28 kohta).

57 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimi on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja jos sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (asia T-482/93, Weber v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 55 kohta ja asia T-113/99, Galileo ja Galileo International v. neuvosto, määräys 15.12.2000, Kok. 2000, s. II-4141, 45 kohta).

58 Kuitenkaan ei ole poissuljettua, etteikö luonteeltaan ja soveltamisalaltaan yleisesti sovellettava säännös voisi koskea luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä suoraan ja erikseen (asia C-309/89, Codorníu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta ja asia C-451/98, Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8949, 46 kohta).

59 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että jotta yhteisön toimi koskisi suoraan yksityistä, edellytetään, että sillä on välittömiä vaikutuksia kyseisen yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen täytäntöönpano, ollenkaan harkintavaltaa, koska täytäntöönpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (asia C-386/96 P, Dreyfus v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2309, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-139/02, Institouto N. Avgerinopoulou ym. v. komissio, määräys 15.3.2004, Kok. 2004, s. II-875, 62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Henkilökohtaisen intressin osalta on todettava, että yleisesti sovellettava toimi, kuten direktiivi, voi koskea luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä erikseen ainoastaan,

jos kyseinen toimi vaikuttaa kyseisiin henkilöihin joidenkin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista, ja ne voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 16 kohta; edellä 58 kohdassa mainittu asia Codorníu v. neuvosto, tuomion 20 kohta; edellä 58 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomion 49 kohta ja asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 36 kohta).

61 Lisäksi siinä tapauksessa, kun kyseessä on useiden kantajien yhteinen kanne, tällainen kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, jos yhdellä heistä on asiavaltuus. Tällaisessa tilanteessa ei muiden kantajien asiavaltuuksia ole tarpeen tutkia (ks. vastaavasti asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. I-95, 30 ja 31 kohta).

62 Käsillä olevassa tapauksessa on tutkittava erikseen yhtäältä niiden kantajien tilanne, jotka ovat Haustenbachin, Furlbachin, Wehr-Wapelbachin, Rodenbachin, Roden- ja Wapelbachin ja Nördliche Moosheiden ja Holter Waldin asukkaita (jäljempänä asukkaat), ja toisaalta kunnan tilanne.

63 Ensiksi mitä tulee asianosaisten esittämiin väitteisiin, on olemassa vahva epäilys sen mahdollisuuden osalta, että riidanalainen päätös koskee asukkaita suoraan ja erikseen. Itse asiassa edellä 59 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan asukkaiden on osoitettava muun muassa, että riidanalainen päätös koskee heitä suoraan. Käsillä olevan tapauksen asiakirjoista ei kuitenkaan ensi näkemältä käy ilmi, että direktiivi, jonka nojalla riidanalainen päätös on tehty, ei jätä yhtään harkintavaltaa Saksan viranomaisille, jotka soveltavat sitä kansallista lainsäädäntöä, jolla direktiivi on pantu täytäntöön.

64 Toiseksi kunnan osalta on kiistatonta, että riidanalainen päätös koskee sitä suoraan.

65 Tästä seuraa, että jos kunta pystyy osoittamaan, että riidanalainen päätös vaikuttaa siihen sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista henkilöistä, kanne voidaan ottaa tutkittavaksi.

66 Kunta ei tuo kuitenkaan esiin mitään sellaista seikkaa, jonka tarkoituksena on osoittaa, että erityisistä syistä suhteessa muihin hakijoihin riidanalainen päätös vaikuttaa siihen tavalla, joka yksilöi sen riittävästi siten, että päätöksen voidaan katsoa koskevan sitä erikseen.

67 Hakemuksessa tästä asiasta esitettyjen seikkojen, jotka koskevat erotuksetta kaikkia hakijoita, osalta on todettava ensiksi, että se, että riidan kohteena olevien alueiden väitetään olevan ne ainoat alueet riidanalaisessa päätöksessä, jotka eivät täytä direktiivin arviointiperusteita, ei ensi näkemältä riitä siihen, että tämän päätöksen voitaisiin katsoa koskevan kuntaa erikseen.

68 Toiseksi on huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeushenkilön, kuten kunnan, yleinen intressi alueensa taloudellisten kysymysten osalta toimivaltaisena tahona saada aikaan alueensa taloudellista vaurautta koskevia myönteisiä tuloksia ei missään tapauksessa yksistään riitä siihen, että säännösten voitaisiin katsoa koskevan sitä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (asia C-142/00 P, komissio v. Nederlandse Antillen, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. I-3483, 69 kohta).

69 Tämän johdosta, kun otetaan huomioon asianosaisten esittämät väitteet tässä vaiheessa oikeudenkäyntimenettelyä, on olemassa vahva epäilys sen mahdollisuuden osalta, että riidanalainen päätös koskisi kuntaa erikseen.

70 Välitoimista päättävä tuomari katsoo muutoin, että käsillä olevan tapauksen olosuhteissa ei ole välttämätöntä tutkia enempää sitä, voidaanko kumoamiskanne ensi näkemältä ottaa tutkittavaksi. Hakijat eivät näet missään tapauksessa ole osoittaneet, että haetuista välitoimista määrääminen olisi kiireellistä.

Kiireellisyys

71 On muistettava, että välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältyttäisiin siltä, että välitoimia pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (asia 310/85 R, Deufil v. komissio, määräys 6.2.1986, Kok. 1986, s. 537, 15 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 134 kohta). Viimeksi mainitun kuuluu näyttää, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa ratkaisua kärsimättä tällaista vahinkoa (asia C-356/90 R, Belgia v. komissio, määräys 8.5.1991, Kok. 1991, s. I-2423, 23 kohta ja asia T-151/01 R, Duales System Deutschland v. komissio, määräys 15.11.2001, Kok. 2001, s. II-3295, 187 kohta).

72 Vaikka on totta, että vakavan ja korjaamattomissa olevan vahingon olemassaoloa ei tarvitse todeta ehdottomalla varmuudella välitoimimenettelyn yhteydessä, vaan riittää, että vahingon aiheutuminen on riittävän todennäköistä, hakijoiden on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden perusteella voidaan katsoa, että vakavaa ja korjaamattomissa olevaa vahinkoa voi aiheutua, jotta välitoimista päättävä tuomioistuin voi arvioida sen todennäköisyyden (ks. vastaavasti asia C-280/93 R, Saksa v. neuvosto, määräys 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3667, 34 kohta ja asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta).

73 Käsillä olevassa tapauksessa on ensiksi tehtävä ero sen haitan, jonka väitetään aiheutuvan asukkaille, jotka hakijoiden mukaan kuuluvat riidanalaisen päätöksen perusteella direktiivin soveltamisalaan, ja haitan, jonka väitetään aiheutuvan kunnalle, välillä.

74 Asukkaiden käyttöoikeuden vapaalle harjoittamiselle joko omistajana tai vuokralaisena aiheutuvan haitan osalta on todettava, että kyse on epämääräisistä ja hypoteettisista vaaroista. Hakemukseen ei ole liitetty ainuttakaan konkreettista todistetta eikä siinä selitetä, mistä nämä vaarat muodostuvat. Lisäksi väitetyt seikat eivät muodosta ajankohtaista vaaraa vaan tulevaisuuteen sijoittuvan, epävarman ja sattumanvaraisen vaaran.

75 Jos se hakijoiden väite riidanalaisen päätöksen aiheuttamasta väitetystä haitasta tietyille työpaikoille voidaan ymmärtää siten, että vahingosta, johon viitataan, kärsivät hakijoiden sijaan muut henkilöt, on todettava, että hakijat eivät voi hyödyllisesti vedota tällaiseen vahinkoon, koska vahingon, joka otetaan kiireellisyysedellytystä tutkittaessa huomioon, tulee kohdistua hakijaan itseensä (edellä 71 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräyksen 136 kohta).

76 Jos se asukkaiden oikeuksiin kohdistuvaa haittaa, mukaan luettuna heidän omien työpaikkojensa menetys, koskeva perustelu voidaan ymmärtää siten, että vahinko, johon viitataan, on luonteeltaan taloudellinen, on riittävää huomauttaa, että tällaista vahinkoa ei voida poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavissa olevana, koska se voidaan myöhemmin korvata (ks. edellä 71 kohdassa mainittu asia Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräyksen 137 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Käsillä olevassa tapauksessa hakijat eivät ole kuitenkaan tuoneet esiin mitään sellaista seikkaa, jota voitaisiin pitää poikkeuksellisena olosuhteena.

77 Sen haitan osalta, jonka väitetään aiheutuvan kunnan toimivaltuuksille kaavoitusasioissa, on todettava, että viittaukset siihen ovat hypoteettisia. Kuten kunta itse korostaa, nämä viittaukset koskevat tulevaisuuden kehityshankkeita. Lisäksi hakemuksessa on vain alkeellisia selostuksia näistä hankkeista. Hakemukseen ei ole liitetty ainuttakaan konkreettista todistetta, eikä siinä tuoda esiin sitä, millä tavoin vahinko, johon viitataan, olisi vakava ja lisäksi korjaamaton. Tällaiset viittaukset eivät osoita ajankohtaista vahinkoa koskevan vaaran olemassaoloa vaan tulevaisuuteen sijoittuvan, epävarman ja sattumanvaraisen vaaran olemassaolon.

78 Sen hakijoiden kolmannen väitteen osalta, joka koskee mahdollisuutta esittää näyttöä siitä, että suojeltuja eläin- ja kasvilajeja ei ole riidan kohteena olevilla alueilla, komissio on tuonut perustellusti esiin, että tämä väite ei riitä siihen, että kyseessä voitaisiin katsoa olevan vakava ja korjaamaton vahinko.

79 Näissä olosuhteissa on todettava, että niiden hakijoiden esiin tuomien seikkojen nojalla, jotka — kuten edellä on esitetty — ovat luonteeltaan yleisiä, epämääräisiä ja hypoteettisia, ei ole mahdollista katsoa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että jos haetuista välitoimista ei määrätä, hakijoille aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

80 Edellä esitetystä seuraa, että hakijat eivät ole onnistuneet osoittamaan, että kiireellisyysedellytys täyttyisi. Näin ollen välitoimihakemus on hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia, täyttyvätkö muut välitoimien määräämiselle asetetut edellytykset.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 5 päivänä heinäkuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti

LIITE

Bernhard Bröckling, kotipaikka Hövelhof (Saksa),

Johannes Bröckling, kotipaikka Hövelhof,

Hedwig Bröckling, kotipaikka Hövelhof,

Josef Flüter, kotipaikka Hövelhof,

Karl-Heinz Fritze, kotipaikka Hövelhof,

Heinz Göke, kotipaikka Hövelhof,

Alwine Griffiths, kotipaikka Hövelhof,

Dieter Johannesmeier, kotipaikka Hövelhof,

Reinhard Jostwerner, kotipaikka Hövelhof,

Meinolf Kirchhoff, kotipaikka Hövelhof,

Ursula Klausfehring, kotipaikka Hövelhof,

Gerhard Korsmeier, kotipaikka Hövelhof,

Raimund Korsmeier, kotipaikka Hövelhof,

Mike Leuschner, kotipaikka Hövelhof,

Jürgen Linse, kotipaikka Hövelhof,

Martin Steffens, kotipaikka Hövelhof,

Hartwig Pollmeier, kotipaikka Hövelhof,

Anton Rampsel, kotipaikka Hövelhof,

Irene Rampsel, kotipaikka Hövelhof,

Franz-Josef Regenhard, kotipaikka Hövelhof,

Johannes Relard, kotipaikka Hövelhof,

Karl-Heinz Relard, kotipaikka Hövelhof,

Hubert Rodehutscord, kotipaikka Hövelhof,

Heinz Schlotmann, kotipaikka Hövelhof,

Norbert Altemeyer, kotipaikka Hövelhof,

Beate Beckmann, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock (Saksa),

Gerhard Benteler, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Rainer Benteler, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Carl-Stefan Biermeier, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Josef Biermeier, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Manfred Block, kotipaikka Hövelholf,

Ludwig Brinkmann, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Karl-Heinz Deppe, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Friedhelm Dirks, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Siegfried Engelns, kotipaikka Hövelhof,

Wilhelm Ennekens, kotipaikka Hövelhof,

Johannes Evers, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Elke Furlkröger, kotipaikka Hövelhof,

Reinhard Furlmeier, kotipaikka Hövelhof,

Andreas Gutsche, kotipaikka Hövelhof,

Franz Hachmann, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Heinz Meermeier, kotipaikka Hövelhof,

Barbara Meermeier, kotipaikka Hövelhof,

Heike Meuser, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Ferdinand Brock, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Maria Brock, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Monika Plasshenrich, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Heinrich Plasshenrich, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Manfred Jürgenliemke, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Ludwig Teichmann, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Ute Teichmann, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Senne Großwild Safari-Land GmbH, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Renate Henning, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Udo Henning, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Karl-Heinz Kleinemeier, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Hubert Sander, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Elisabeth Kipshagen, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Meinolf Benteler, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Richard Berens, kotipaikka Hövelhof,

Hans-Josef Joachim, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Inge Jostameling, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Rudolf Jürgenliemke, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Edmund Jürgenliemke, Schloß Holte Stukenbrock,

Kunigunde Jürgenliemke, Schloß Holte Stukenbrock,

Franz-Josef Kipshagen, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Heidrun Kreyer, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Werner Lienen, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Ulrich Wend, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Monika Winter, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Christiane Füchtemeier, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Frank Röllke, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Gabriele Berenbrinker, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Josef Delker, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Josef Dresselhaus, kotipaikka Verl (Saksa),

Norbert Hunke, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Heribert Rodenbecken-schnieder, kotipaikka Verl,

Josef Ewers, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Gemeinde Hövelhof, sijainti Hövelhof,

Bussemas & Pollmeier GmbH & Co. KG, kotipaikka Verl,

Reinhard Goldkuhle, kotipaikka Schloß Holte Stukenbrock,

Meinolf Maasjost, kotipaikka Verl.